

การศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ในเขตตำบลนาหนองไผ่

อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

ชลฎา สร้อยแสง

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรในเขตตำบลนาหนองไผ่ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยศึกษาดังนี้ (1) ความรับผิดชอบส่วนบุคคล (2) การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (3) ความร่วมมือของชุมชนกับครัวเรือน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของประชากรในเขตตำบลนาหนองไผ่ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรได้ดีที่สุดคือความรับผิดชอบส่วนบุคคล อันดับรองลงมาคือความร่วมมือของชุมชนกับครัวเรือนในการจัดการขยะ และอันดับท้ายสุด คือการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และผลวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ความตั้งใจต่าง ๆ ได้แก่ ความรับผิดชอบส่วนบุคคล การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และความร่วมมือของชุมชนกับครัวเรือนในการจัดการขยะ มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรตรงตามสมมติฐานทุกประการ

บทนำ

ปัจจุบันในพื้นที่ที่มีการขยายตัวของชุมชนจะมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ปริมาณขยะก็เพิ่มจำนวนตามขึ้นเป็นปริมาณมาก จากการที่ขยะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น และการจัดเก็บหรือการจัดการขยะ ไม่สามารถรับมือกับจำนวนขยะที่เพิ่มขึ้นและตกค้างในแต่ละวัน ทำให้ขยะเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งสภาพภูมิทัศน์ ไม่ว่าจะเป็น ดินเสีย น้ำเสีย และอากาศเสีย รวมทั้งสุขภาพอนามัยของประชาชน การจัดการขยะจึงเป็นปัญหาสำคัญ อย่างหนึ่งที่ต้องการการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

จากปัญหาของขยะมูลฝอยที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนโดยตรง ทั้งในชุมชนเมืองและชนบท ส่งผลให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีความตระหนักในการบริหารจัดการขยะ โดยอาศัยความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะ ให้เกิดการปลูกฝังจิตสำนึก ในการมีส่วนร่วมของชุมชนและครัวเรือน โดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนในแต่ละครัวเรือนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการขยะ เพื่อให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้และเกิดจิตสำนึกที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการจัดการขยะ ซึ่งประชากรในชุมชนมีอิทธิพลในการกระตุ้นจิตสำนึกต่อความรับผิดชอบร่วมกัน ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเรื่อง ขยะในชุมชน โดยเริ่มจากการให้ประชาชนในชุมชนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะภายในครัวเรือนอย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับปัญหาขยะที่เพิ่มมากขึ้นทุก

วัน แต่การจัดการขยะที่ครบวงจรมีต้นทุนค่อนข้างสูงมาก ดังนั้น ประชากรในชุมชนจึงควรมีความตระหนักในการลดปริมาณมากกว่าการพึ่งพาการกำจัดขยะ จากชุมชนจากภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว ทำอย่างไรที่จะรณรงค์ให้ประชากรแต่ละครัวเรือนในชุมชนเห็นการเปลี่ยนแปลงในเหตุการณ์ ที่ก่อให้เกิดปัญหามลพิษในครัวเรือนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มาร่วมกันคิดหาวิธีการและแนวทางในการแก้ปัญหา โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเป็นไปได้ในการบริหารจัดการขยะเพื่อเลือกแนวทางที่เป็นรูปธรรมที่ดีที่สุด และเหมาะสมที่สุด ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้ประชากรแต่ละครัวเรือนในชุมชนเห็นคุณค่าและเกิดจิตตในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และร่วมด้วยช่วยกันในการจัดการขยะในครัวเรือนที่ตนเองอาศัยอยู่ให้เหลือน้อยที่สุด

การปลูกฝังจิตสำนึกให้กับประชากรแต่ละครัวเรือนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะ โดยการคัดแยกขยะตามประเภท การนำขยะสะอาดมาสร้างสิ่งประดิษฐ์ การนำขยะเปียกมาทำปุ๋ยหมักชีวภาพ ลดปริมาณการใช้บรรจุภัณฑ์ การเลือกใช้วัสดุที่ย่อยสลายง่าย และการทิ้งขยะให้ถูกที่ เป็นต้น แต่ละครัวเรือนในชุมชนจึงจำเป็นต้องต้องมีการสร้างข้อตกลงหรือสัญญาประชาคมของชุมชนในท้องถิ่นทุกหมู่บ้านในการปฏิบัติการบริหารจัดการ ขยะมูลฝอยและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการขยะ ให้เป็นแนวทางเดียวกัน

ปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการดังกล่าว จึงทำให้ เกิดประเด็นในการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร เพื่อพัฒนา การบริหาร จัดการขยะ และการเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการจัดการขยะมูลฝอย เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ประโยชน์ ในการลดปริมาณขยะในแต่ละครัวเรือน ที่ไม่ทำให้มีมลพิษ ต่อสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และลดภาวะโลกร้อน

ผู้วิจัยเห็นว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อชุมชนที่อาศัยอยู่ในกรณีศึกษานี้ ผู้วิจัยจึงเลือกเขตตำบลนาหนองไผ่ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ เป็นพื้นที่ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ซึ่งได้ดำเนินการสนทนารายงานเรื่องการพัฒนาท้องถิ่นนาอยู่ ภายใต้แนวคิดปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำริ และมุ่งสร้างสังคมนาอยู่ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ของรัฐบาล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการจำแนกตามเพศ อายุ และอาชีพ โดยการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ได้ผลดังนี้

จากผลการวิจัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ซึ่งมีจำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 มีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 และมีอาชีพเกษตรกร จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2

ผลการวิเคราะห์การศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรในเขตตำบลนาหนองไผ่ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ในเขตตำบลนาหนองไผ่ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล ด้านการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับครัวเรือนในการจัดการขยะ และด้านความตั้งใจในการจัดการขยะโดยรวม เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's alpha coefficient) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ดังนี้

1. ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล มีจำนวน 6 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.764
2. ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ มีจำนวน 5 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.734
3. ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความร่วมมือของชุมชนกับครัวเรือนในการจัดการขยะ มีจำนวน 8 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.749
4. ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านความตั้งใจในการจัดการขยะโดยรวม มีจำนวน 4 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.848

วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ได้ผลการวิเคราะห์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์การศึกษาความตั้งใจด้านความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล

จากผลวิจัย พบว่าการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.17 โดยเรื่องท่านคัดแยกประเภทของขยะก่อนที่จะนำไปทิ้งมีความสำคัญอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.42

ผลการวิเคราะห์การศึกษาความตั้งใจด้านการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ

จากผลวิจัย พบว่าการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.95 โดยเรื่องเจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับประชาชนเพื่อกำจัดหรือลดปริมาณขยะในพื้นที่ / ชุมชน เพื่อสร้างทางเลือกใหม่ในการกำจัดขยะ และเรื่องเจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมกับประชาชนในทุกขั้นตอน

ของการตัดสินใจในการแก้ปัญหาฯ เพื่อนำข้อเสนอแนะของประชาชนมาเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางกำจัดการขยะมีความสำคัญอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.98

ผลการวิเคราะห์การศึกษาความตั้งใจด้านความร่วมมือของชุมชนกับครัวเรือนในการจัดการขยะ

จากผลวิจัย พบว่าการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านความร่วมมือของชุมชนกับครัวเรือนในการจัดการขยะ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.10 โดยเรื่องท่านให้ความร่วมมือในการลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันมีความสำคัญอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.19

ผลการวิเคราะห์การศึกษาความตั้งใจด้านความตั้งใจในการจัดการขยะโดยรวม

จากผลวิจัย พบว่าการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านความตั้งใจในการจัดการขยะโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.04 โดยเรื่องการกำจัดขยะด้วยเทคโนโลยีการทำปุ๋ยหมักชีวภาพและฝังกลบมีความสำคัญอันดับ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.09

ผลการทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเท่ากับ 0.518 และสามารถอธิบายความผันแปรของการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร (ด้านความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล ด้านการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ด้านความร่วมมือของชุมชนกับครัวเรือน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 ได้ร้อยละ 26.9 ($R^2 = 0.269$)

จากสมการพยากรณ์ พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรได้ดีที่สุดคือ ความร่วมมือระหว่างชุมชนกับครัวเรือนในการจัดการขยะ อันดับรองลงมาคือ การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และอันดับท้ายสุดคือ ความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร พบว่ารับผิดชอบต่อส่วนบุคคล มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.321 โดยมีค่าความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการจัดการขยะในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.396 โดยมีค่าความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการจัดการขยะในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000 และความร่วมมือระหว่างชุมชนกับครัวเรือนในการจัดการขยะ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.486 โดยมีค่าความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการจัดการขยะในทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.000

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 1 – 4 พบว่า ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุเป็นจริงทุกสมมติฐาน คือ 1) ความรับผิดชอบต่อส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ 2) การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการ

จัดการขยะ 3) ความร่วมมือของชุมชนกับครัวเรือนส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ และพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 และสามารถอ่านผลได้ดังนี้

1. สมมติฐานที่ 1 ความรับผิดชอบส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ความรับผิดชอบส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.055 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 1

2. สมมติฐานที่ 2 การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.196 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 2

3. สมมติฐานที่ 3 ความร่วมมือของชุมชนกับครัวเรือนส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 พบว่า ความร่วมมือของชุมชนกับครัวเรือนส่งผลเชิงบวกต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางเท่ากับ 0.407 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.00 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ 3

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ในเขตตำบลนาหนองไผ่ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ได้แก่ ความรับผิดชอบส่วนบุคคล การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ และความร่วมมือระหว่างชุมชนกับครัวเรือนในการจัดการขยะ ที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ ว่ามีอิทธิพลมากหรือน้อยอยู่ในระดับใด โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression Analysis) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาคความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ในเขตตำบลนาหนองไผ่ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การศึกษาด้านต่าง ๆ ได้แก่ ได้แก่ ความรับผิดชอบที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ และความร่วมมือระหว่างชุมชนกับครัวเรือน ที่ส่งผลต่อความตั้งใจในการจัดการขยะ มีความสัมพันธ์กับการศึกษาคความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ตรงตามสมมติฐานทุกประการ และความตั้งใจในการจัดการขยะโดยรวม เรื่องการกำจัดขยะด้วยเทคโนโลยีการทำปุ๋ยหมักชีวภาพและฝังกลบมีความสำคัญมากที่สุด

การศึกษาคความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ได้ดีที่สุดคือ ด้านความรับผิดชอบส่วนบุคคล อันดับรองลงมาคือ ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับครัวเรือนในการจัดการขยะ และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ

ความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล

จากผลการวิจัยพบว่าการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ด้านความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล เรื่อง ท่านคัดแยกประเภทของขยะก่อนที่จะนำไปทิ้ง มีความสำคัญอันดับแรก และเมื่อพิจารณาเรื่องความตั้งใจประชากรด้านความรับผิดชอบต่อส่วนบุคคล จากผลการวิจัยพบว่าประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องการคัดแยกประเภทขยะก่อนนำไปทิ้งมากที่สุด และเรื่องอื่นๆเป็นองค์ประกอบเพิ่มเติม

ความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ

จากผลการวิจัยพบว่าการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ด้านการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เรื่องเจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับประชาชนเพื่อกำจัดหรือลดปริมาณขยะในพื้นที่ / ชุมชน เพื่อสร้างทางเลือกใหม่ในการกำจัดขยะ และเรื่องเจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมกับประชาชนในทุกขั้นตอน ของการตัดสินใจในการแก้ปัญหาขยะ เพื่อนำข้อเสนอแนะของประชาชนมาเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางกำจัดขยะ มีความสำคัญอันดับแรก และเมื่อพิจารณาเรื่องความตั้งใจประชากรด้านการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐจากผลการวิจัยพบว่าประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการทำงานของเจ้าหน้าที่ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม การเข้ามามีส่วนร่วมในทุก ๆ ขั้นตอนในการจัดการขยะ เพราะหน่วยงานของรัฐน่าจะเป็นแหล่งให้ข้อมูลความรู้กับประชากรได้เป็นอย่างดี

ความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับครัวเรือนในการจัดการขยะ

จากผลการวิจัยพบว่าการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ด้านความร่วมมือระหว่างชุมชนกับครัวเรือนในการจัดการขยะ เรื่องท่านให้ความร่วมมือในการลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน มีความสำคัญอันดับแรก การที่ประชากรในแต่ละครัวเรือนให้ความร่วมมือในการจัดการขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันเป็นสิ่งที่ดี เพราะจะส่งผลให้เกิดการลดปริมาณขยะที่เพิ่มขึ้นในแต่ละวัน เป็นจุดเริ่มต้นการจัดการขยะตั้งแต่ในครัวเรือน

ความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านความตั้งใจในการจัดการขยะโดยรวม

จากผลการวิจัยพบว่าการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ด้านความตั้งใจในการจัดการขยะโดยรวม เรื่องการกำจัดขยะด้วยเทคโนโลยีการทำปุ๋ยหมักชีวภาพและฝังกลบ มีความสำคัญเป็นลำดับแรก จากผลการวิจัยพบว่าประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการขยะโดยการทำปุ๋ยหมักชีวภาพ

และการฝังกลบ เพราะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด เป็นการลดปริมาณขยะ ลดปริมาณมลพิษต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้สูงสุด

ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่องการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ในเขตตำบลนาหนองไผ่ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ พบว่าความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรเรื่องท่านคัดแยกประเภทของขยะก่อนที่จะนำไปทิ้ง มีความสำคัญเป็นลำดับแรก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะการทำวิจัยดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในส่วนนี้เป็นสิ่งที่ได้จากการวิเคราะห์ผลการวิจัยโดยตรง ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ในเชิงบริหารจัดการขยะประชากรและเทศบาลท้องถิ่น ในเขตตำบลนาหนองไผ่ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ในการนำผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการวิจัยนี้ไปประยุกต์ปรับใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ของตนเอง ดังนี้

ความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านความรับผิดชอบส่วนบุคคล

จากผลการวิจัย พบว่าการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านความรับผิดชอบส่วนบุคคล เรื่อง ท่านคัดแยกประเภทของขยะก่อนที่จะนำไปทิ้ง มีความสำคัญเป็นอันดับแรก

ดังนั้นประชากรจึงควรศึกษาเรื่องประเภทของขยะ และการคัดแยกขยะให้เข้าใจ เพื่อที่ท่านจะสามารถคัดแยกประเภทของขยะก่อนที่จะนำไปทิ้งได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม

ความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ

จากผลการวิจัย พบว่าการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ เรื่อง เจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับประชาชนเพื่อกำจัดหรือลดปริมาณขยะในพื้นที่ / ชุมชน เพื่อสร้างทางเลือกใหม่ในการกำจัดขยะ และเรื่องเจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมกับประชาชนในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจในการแก้ปัญหาขยะเพื่อนำข้อเสนอแนะของประชาชนมาเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางกำจัดขยะ มีความสำคัญเป็นอันดับแรก

ดังนั้นประชากรจึงควรให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่เรื่องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อกำจัดหรือลดปริมาณขยะในพื้นที่ / ชุมชน เพื่อสร้างทางเลือกใหม่ในการกำจัดขยะ และการเข้ามามีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน

ของการตัดสินใจในการแก้ปัญหาเพื่อนำเสนอแนะของประชาชนมาเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางกำจัดขยะ เพื่อเสนอ
นโยบายต่อหน่วยงานของภาครัฐในอนาคต

ความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านความร่วมมือของชุมชนกับครัวเรือน

จากผลการวิจัย พบว่าการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากรด้านความร่วมมือของชุมชนกับ
ครัวเรือน เรื่องท่านให้ความร่วมมือในการลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน มีความสำคัญเป็นอันดับแรก

ดังนั้นประชากรจึงควรสนใจให้ความร่วมมือในการลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันภายในครัวเรือนของท่าน
เพื่อช่วยลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทุกวันในทุก ๆ วัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัย เรื่องการศึกษาความตั้งใจในการจัดการขยะของประชากร ในเขตตำบลนาหนองไผ่ อำเภอชุมพลบุรี
จังหวัดสุรินทร์ เป็นการมองในมุมของการศึกษาความตั้งใจที่ส่งผลเพียง 3 ด้าน ซึ่งอาจมีการศึกษาความตั้งใจอื่น ๆ ที่
น่าสนใจอีก ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. การวิจัยในครั้งนี้มีขอบเขตด้านระยะเวลาแค่ ช่วงเดือนกันยายน พ.ศ.2561 ถึง เดือน

ตุลาคม พ.ศ.2561 เท่านั้น หากวันเวลาผ่านไปอาจทำให้มีการศึกษาใหม่ๆ เกิดขึ้นเพิ่มเติม หรือการศึกษาในครั้งนี้อาจ
ไม่ใช่การศึกษาที่ส่งผลแล้วในอนาคต

2. การวิจัยในครั้งนี้มีการกำหนดขอบเขตพื้นที่ในการวิจัยคือ เขตตำบลนาหนองไผ่ อำเภอชุม

พลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งไม่รวมพื้นที่อื่น ๆ หากผู้สนใจจะทำวิจัยในเรื่องความตั้งใจในการจัดการขยะ อาจจะทำในเขต
พื้นที่อื่น ๆ เพิ่มเติม หรือกำหนดขอบเขตให้แคบลงหรือกว้างขึ้น

3. การวิจัยในครั้งนี้สำรวจข้อมูลเฉพาะกลุ่มตัวอย่างของประชากร ในเขตตำบลนาหนองไผ่

อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสนใจเป็นพิเศษ หากผู้สนใจจะทำวิจัยในเรื่องความตั้งใจใน
การจัดการขยะ อาจจะเปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างเป็นเขตอื่น ๆ ก็น่าสนใจเช่นกัน

4. การวิจัยในครั้งนี้กำหนดมุมของการศึกษาที่ส่งผลเพียง 3 ด้าน คือ 1) ความรับผิดชอบส่วน

บุคคล 2) การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และ 3) ความร่วมมือของชุมชนกับครัวเรือน ซึ่งอาจจะมีการศึกษาด้านอื่น
ๆ ที่ส่งผลได้อีกเช่นกัน

บรรณานุกรม

กรมควบคุมมลพิษ. (2553). คู่มือการคัดแยกขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธีและเพิ่มมูลค่า. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์ บริษัท ฮีธ จำกัด.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (ม.ป.ป.). มาตรฐานการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล.

กรุงเทพมหานคร : กระทรวงมหาดไทย.

ขนิษฐา วิเศษสาร และมุกดา ศรียงค์. (2537). จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร. โครงการตำราคณะครุศาสตร์

อุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

จินตนา สุขจานนท์. (2549). การศึกษาและพัฒนาชุมชน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเอ

พรินติ้ง เฮาส์.

ฉวีวรรณ ชินอรุณชัย. (2543). ขยะมูลฝอยในกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : กองส่งเสริมและเผยแพร่กรมส่งเสริมคุณภาพ

สิ่งแวดล้อม.

ปรีดา แยมเจริญวงศ์ . (2532). การจัดการขยะมูลฝอย. ขอนแก่น : ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

พัฒนา มุลพฤษ. (2539). อนามัยสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ : เอ็น เอส แอล พรินติ้ง.

พัฒนา อนุรักษพงษ์. (2547). การจัดการขยะ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม คณะวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมศักดิ์ จันทวัฒนา และคณะ. (๒๕๔๑). การจัดการการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการทิ้งขยะของ

ครัวเรือน “กรณีศึกษาหมู่บ้านอาคเนย์นิเวศน์” ในเขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร. ,รายงาน

การศึกษาวิชา สัมมนาเชิงปฏิบัติการว่าด้วยการจัดการภาครัฐและเอกชน. กรุงเทพฯ : สถาบัน

บัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์.

สัจจา บรรจงศิริ. (2549). การพัฒนาศูนย์ข่าวชุมชน, รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

กรุงเทพมหานคร.

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2552). รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม.

กรุงเทพมหานคร : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

อรทัย ก๊กผล. (๒๕๕๑). คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน(มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) มูลนิธิปริญญาโทนักบริหารรัฐกิจ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประชุมช่าง.